

Անտի յառաջ ապարա	անքն,
հերովդե արքայի մասց	եալ,
Ուր և զբազմոսկ հանդեր	ան,
Փրկչին մեր անդեն զգեցուց	եալ:
Մերձ նրմին ուր զփուշ պըս	ակն,
Ե գըլուսն ՅԻ եղ	եալ,
Արեամբ շաղատեր պատկ	երն,
զադամայ զանեծսըն բարձ	եալ:
Մերձ նորին և կամարն	այն,
յորս վերայ ՏԻ ըն քարոզ	եալ:
Մերձ նորին տունն տեսա	տես,
կընողն որ եկեղեցի	լեալ:
Եւ անտի յառաջ տեղ	ին,
ըզ սիմոն կիւրենեան կալ	եալ,
Որոյ բարձին զխաչափայ	տն,
զե պետեւ ՅԻ եղ	եալ,
Եւ դուսն մի անդ տաճար	ին,
որ և գեղեցիկն անուան	եալ,
Ուր պետրոս և յոհանն	եա,
զ մուրացիկ կաղնեն բըժըջի	եալ:
Եւ տունըն պեղատո	տե,
ուր զ վրկիչնեն դատասպարա	եալ:
Եւ տեղին քարա յատ	ակ,
ուր յայն ժամ պեղատոս նստ	եալ:
Լուանայր զ ձեռսն ասե	լով,
յարենե դորայ եմ քաւ	եալ: